

GERUNDIUM, jerundium, n. pl. *gerundia* o. *gerundier*. (gram.; lat.) 1) Ett modus i latinska språket. — 2) Benämning, som af några gifves åt den aktiva formens particip, då det nyttjas i st. f. infinitiven.

GIFTASGALEN, a. 2. (fam.) Se *Giftastysten*.

GIRLAND, girrlängd, m. 3. (fr. *Guirlande*.)

1) Blomsterkrans. — 2) Ädelstenar, frukter o. d., sammanbundna i form af en blomsterkrans.

GITARR, gitårr, m. 3. (fr. *Guilare*, lat. *Cithara*, grek. *Kithara*) Ett stränginstrument med sex strängar, hvilka knäppas med fingrarna.

GJUTJERN, n. sing. Se *Tackjern*.

GLADT, adv. På ett gladtt sätt, lustigt, muntert. *Lefva g.*

GLANSFLUGA, f. 1. En insekt af Tvåvingarna, grön och blå, metallglänsande. *Sargus cuprarius*.

GLANSKOBOLT, glännskóbållt, m. sing. Ett slags starkt silfverglänsande koboltmalm.

GLASFISK, m. 2. En mjukfenig fisk, 4 tum lång, platt och tunn som papper samt genomskinlig. *Leptocephalus Morrissi*.

GLUTTSNÄPPA, f. 1. Fågel af snäppornas släkte. *Totanus Glottis*.

GOMSEGEL, n. 5. (anat.) En hinna, som betäcker luftrörssprickan och hindrar födoämnen att inkomma i luftröret.

GRADUAL, --ål, m. 3. Vers, som sjunges emellan episteln och evangelium i en messa.

GRAFSLAX, m. sing. Färsk rimmad lax.

Grannas, pop. för Grannens. *G. Karin*.

GRANNHÄLLE, n. 4. (fam.) Samteliga en persons eller familjs grannar; alla grannarne på en ort.

Grunddikning. (landtbr.) Anläggning af stendiken eller tegelrörs anbringande under åkerjord, för att befria den ifrån undervatten.

GRÄSBLOMMA, f. 1. (bot.) Det slags blomma, gräsväxterna hafva, bestående merendels af tvenne midt för hvarandra stående konkava skal, af hvilka det ena omfattar det andra.

GUBBHUS, n. 5. Offentlig inrättning, der ålderstigne, behöfvande borgersmän åtnjuta för sin återstående lifstid fri kost och vård.

GULDBRONS, gulldrånn, m. sing. Pulver af oäkta bladguld.

Guldräf, se *Gullträf*.

GULDVIN, n. 3. En sort utmärkt godt vin ifrån Libanon.

GULÄRLA, f. 1. Se *Gul Ärla*.

GUTTA PERCHA, gutta pärcka, f. sing. Ett ämne, som i flera afseenden liknar kautschuk och fås genom inkokning af mjölksaften i ostindiska trädet *Isonandra Gutta*.

Gå genom vinden, gå öfver stag.

Gånge. (Fam.) *Vara å g.*, vara gängse.

GÅNGFÅGEL, m. 2. *Gångfåglar* kallas de fåglar, som hafva 5 något sammanväxta tår framåt, en bakåt, alla jemnhöga.

Gårdsrätt. Äfv. Den åt adeln år 1671 tilldelade, men redan år 1675 åter upphäfdas domsrätt öfver dess underhafvande.

Gåsögon. (boktr.) Sammanjutna citations-tecken.

HAFSNÄTTING, m. 2. Ett slags fisk, 3 fot lång, gul, marmorerad med brunt, i Atlantiska hafvet. *Petromyzon marinus*.

HAFSPENSEL, m. 2. pl. — *penstrar*. Ringmask med grönt blod; sitter i ett $\frac{1}{2}$ fot långt

rör och utskjuter ur dess ända en hårtofs. *Sabella penicillus*.

HAFSTULPAN, häfstullpån, m. 3. Ett skorpdjur, i hafvet. *Balanus laevis*.

Hafva. (Fam.) *Det har ingenting på sig*, betyder ingenting.

HAGELBAGGE, m. 2. pl. — *baggar*. En skalbagge, som, när han vidröres, sammandrager ben och hufvud, så att han liknar ett svart blyhagel. *Byrrhus Pilula*.

Halsportar, kanonportar, som tjena att tillsluta öfversta batteri-, skans- och backsportarna på ett örlogsfartyg.

HALSA, v. n. 1. (sjöt.) *H. öm*, vända.

HANDÄRA, f. 1. Ära, så lätt, att två ros af en person.

HEDELAF, m. 2. pl. — *lafvar*. Se *Islands-mossa*.

HEDELJUNG, m. sing. Se *Allmän Ljung*.

HEDERSKNYFFEL, m. 2. pl. — *knyfflar*.

(fam.) *Hedersman*.

Helghö. *Bengaliskt H.*, tropisk växt med blå blommor, och hvars blad äro i en ständigt sväfvande rörelse. *Desmotodium gyrans*.

HINDERSLÖSHET, f. 3. Frihet ifrån hinder.

Visa sin h. till äktenskap.

Hjertstock. Den del af ett roder, i hvilken fingerlingarne äro fästade.

HOPFALLA, v. n. 3. (böjes som *Falla*) 1)

Falla tillsammans. — 2) Minskas i vidd, omfång.

HORNROCKA, f. 1. En art *Rocka*, med bröstfenorna utstående som horn framom hufvudet, och ända till öfver 40 fot lång. *Raja cornuta*.

HORTENSIA, härtlännsia, f. 3. Bekant blomsterväxt med ljusröda eller hvita blommor; från Kina. *Hydrangea hortensis*.

HUFVUDFÖTING, m. 2. (nat. hist.) *H-ar* kallas de djur, som tillhöra första afdelningen af Blötdjuren, eller de som på hufvudet hafva långa, köttiga armar, med hvilka de fästa sig, gripa och gå.

Hufvudsäte. Äfv. Det ställe, der något hufvudsakligen har sin plats. *H-t för en sjukdom*.

HUMLEMJÖL, n. sing. Det gula stoftet af humle.

Hundrade. *Efter h.*, hundrade i sender, t. ex.: *De säljas efter h.*

HUSARFRÖ, husårfrö', n. 4. En mexikansk apoteksväxt. *Veratrum sabadilla*.

HUSHUND, m. 2. (nat. hist.) Den egentliga hunden bland Hundsläktet. *Canis familiaris*.

Huslök. Örten *Sedum Telephium* med hvitgula blomknippen.

HVALFISKBEN, n. 5. De hornartade skifvorna, svalget på hvalfisken.

HVALRAF, n. sing. Se *Spermaceti*.

HYPERSTENISK, a. 2. (från grek.) *H. sjukdom*, sådan som har sin grund i öfverflöd af lifskraft, i en onaturligt förhöjd och förstörande verksamhet.

Hälla. (Fam.) *Låta h. af sig*, säges om en qvinna, som förunnar en man otillätliga kärleksbevis.

HÄRSILKE, n. sing. (fabr.) De enskilda trådarne af rått kring sig sjelft drejadt tramesilke.

HÄCKELDJUR, n. 5. (nat. hist.) Benämning på första afdelningen af stråldjuren, med hård och vanligen taggig yta.

HÄLGÄNGARE, m. 5. Så kallas de af Rofdjuren, som, likt menniskan, stiga på hela foten, hälen inberäknad.